

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH**

OSOBOWYCH

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 grudnia 2013 r.

DOLiS/DEC- 1246/13/81731

DECYZJA

Na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Pani K.K., Kancelaria Rady Prawnego M.M.W. o udostępnienie informacji publicznej dotyczącej cyt.: „zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa kierowanych przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych do właściwych organów na podstawie art. 49 ustawy o ochronie danych osobowych (tj.: Dz.U.2002.101.926). Proszę o informacje za ostatnie 3 lata dotyczące:

- liczby zawiadomień;
- liczby zawiadomień o popełnieniu przestępstwa stypizowanego w art. 49 ustawy o ochronie danych osobowych przez podmiot będący pracodawcą;
- liczby spraw zakończonych prawomocnym skazaniem”

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu [...] listopada 2013 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (zwanego dalej również Generalnym Inspektorem) wpłynął drogą elektroniczną wniosek Pani K.K., Kancelaria Rady Prawnego M.M.W., zwanej dalej Wnioskującym, w którym powołując się na ustawę o dostępie do informacji publicznej Pani K.K. wniosła o udostępnienie informacji cyt. „dotyczącej zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa kierowanych przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych do właściwych organów na podstawie art. 49 ustawy o ochronie danych osobowych (tj.: Dz.U.2002.101.926). Proszę o informacje za ostatnie 3 lata dotyczące:

- liczby zawiadomień;
- liczby zawiadomień o popełnieniu przestępstwa stypizowanego w art. 49 ustawy o ochronie danych osobowych przez podmiot będący pracodawcą;
- liczby spraw zakończonych prawomocnym skazaniem.”

Pismem z dnia [...] listopada 2013 r., doręczonym Wnioskującemu w dniu [...] listopada 2013 r., podpisanym przez Panią Weronikę Kowalik - Zastępcę Dyrektora Departamentu Orzecznictwa, Legislacji i Skarg Biura Generalnego Inspektora, w związku z tym, iż wniosek dotyczy informacji publicznej mającej charakter informacji przetworzonej, organ wezwał Wnioskującego w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, do pisemnego wskazania z punktu widzenia jakiego konkretnie interesu publicznego istotne są, Jego zdaniem, żądane informacje, a także do wskazania, na jakiej podstawie ich udostępnienie można uznać za szczególnie istotne dla w/w interesu publicznego.

Pismo to pozostało bez odpowiedzi.

Natomiast pismem z dnia [...] listopada 2013 r. podpisanym przez Panią Weronikę Kowalik - Zastępcę Dyrektora Departamentu Orzecznictwa, Legislacji i Skarg Biura Generalnego Inspektora organ w części udzielił odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, poprzez poinformowanie Wnioskodawcy o łącznej ilości skierowanych przez Generalnego Inspektora zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w poszczególnych latach, na przestrzeni ostatnich trzech lat.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Art. 3 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy stanowi, że prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

W przedstawionym stanie faktycznym, mając na uwadze daleko idącą szczegółowość zapytania i konieczność podjęcia przez organ szeregu czynności, w tym przeanalizowania akt wielu spraw, należy uznać, że Wnioskodawca żądał od organu udostępnienia informacji publicznej o charakterze przetworzonym. Jakkolwiek pojęcie informacji przetworzonej nie zostało zdefiniowane ustawowo, to w literaturze przedmiotu i orzecznictwie sądów administracyjnych definiuje się je poprzez przeciwstawienie informacji przetworzonej i informacji prostej. Informacją prostą jest przy tym informacja, której zasadnicza treść nie ulega zmianie przed jej udostępnieniem. Informacja przetworzona to z kolei informacja nowa jakościowo, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są materiały znajdujące się w posiadaniu zobowiązanego, która musi być dopiero wytworzona przez określony podmiot (por. M. Rozbicka-Ostrowska, I. Kamińska „Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz” Warszawa 2008 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie I) ss. 176 za M. Bernaczyk, M. Jabłoński, K. Wygoda, „Biuletyn informacji publicznej. Informatyzacja administracji” Wrocław 2005, s. 87). Według H. Izdebskiego przetworzenie informacji rozumieć należy jako cyt.: „(...) działanie intelektualne w odniesieniu do odpowiedniego zbioru znajdujących się w jego posiadaniu informacji i nadanie skutkom tego działania cech informacji (...)”. Natomiast M. Jabłoński i K. Wygoda dodają, iż za informację przetworzoną należy uznać tą, do której wytworzenia konieczne jest intelektualne zaangażowanie podmiotu przygotowującego informację. Zdaniem ww. autorów uznać należy, że przetworzenie to wszystkie działania, które nie przybierają

postaci wyłącznie technicznego przeniesienia danych (P. Sitniewski LexPolonica „Piśmiennictwo: Praktyczne wyjaśnienia oraz wzory umów i pism” 2001-2011 LexisNexis odpowiednio za: H. Izdebskim „Dostęp do informacji publicznej - wdrażanie ustawy praca zespołowa Urząd Służby Cywilnej” 2001 r. s. 31 oraz M. Jabłońskim i K. Wygoda „Dostęp do informacji i jego granice, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego” Wrocław 2002 r. s. 137).

Podobne stanowisko zostało zawarte w uzasadnieniu wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 sierpnia 2011 roku (sygn. I OSK 976/11), LEX nr 1068556: *jeżeli jednak utworzenie zbioru informacji prostych wymaga analizowania całego zasobu posiadanych dokumentów w celu wybrania tylko tych, których żąda wnioskodawca i to kosztem takiego nakładu środków i zaangażowania pracowników, które negatywnie wpływa na tok realizacji ustawowych zadań nałożonych na organ zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej, to jest to informacja przetworzona. Udostępnienie wnioskodawcy informacji publicznej, jeżeli wiąże się z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem, czyni takie informacje informacją przetworzoną, której udzielenie jest skorelowane z potrzebą istnienia przesłanki interesu publicznego.*

Ponadto, jak podkreśla się w literaturze przedmiotu, cyt.: „(...) nie wystarczy przy tym, że uzyskanie informacji przetworzonej jest istotne dla interesu publicznego. Ma być szczególnie istotne, co stanowi dodatkowy kwalifikator przy ocenie, czy mamy do czynienia z informacją przetworzoną (...)” (por. M. Rozbicka-Ostrowska, I. Kamińska „Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz” Warszawa 2008 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie I) ss. 176). Dodatkowo w doktrynie zaznacza się, że choć pojęcie „interesu publicznego” nie zostało ustawowo zdefiniowane cyt.: „(...) interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako pewnej całości, zwłaszcza, jeżeli związane jest ono z gospodarowaniem mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji w szerokim tego słowa znaczeniu (...) w zakresie prawa dostępu do informacji interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów (...)” (j.w.). Analogiczne stanowisko zaprezentował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 16 listopada 2009 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1197/2009) wskazując, że pojęcie „interesu publicznego” cyt.: „(...) jest pojęciem węższym znaczeniowo od pojęcia interesu społecznego i odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych podmiotów publicznych jako pewnej całości, związanej szczególnie z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Zatem interes publiczny w zakresie udzielania informacji publicznej przez organy administracji publicznej istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa (...)”. Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny - Ośrodek Zamiejscowy w Szczecinie w wyroku z dnia 2 kwietnia 2003 r. (sygn. akt: SA/Sz 2872/2002) zaznaczył, że treść

pojęcia „interesu publicznego” w rozumieniu art. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej cyt.: „(...) należy oceniać w świetle okoliczności konkretnej sprawy. Interesu takiego nie będzie można wykazać, jeżeli wnioskodawca ma w uzyskaniu informacji wyłącznie własny interes. Musi on zatem wykazać, że działa w interesie publicznym, a informacje, o których chce się dowiedzieć, mają szczególne znaczenie (...)”.

Należy podkreślić, że Wnioskodawca nie ustosunkował się do pisma doręzonego mu w dniu [...], a zatem nie wykazał interesu publicznego, dla którego udostępnienie wnioskowanej informacji byłoby szczególnie istotne. W opinii organu natomiast brak jest interesu publicznego, w odniesieniu do którego udostępnienie informacji publicznej w zakresie określonym we wniosku byłoby szczególnie istotne, a zatem nie została spełniona przesłanka określona w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W innym bowiem razie, interes taki zostałby przez Wnioskującego wskazany. Niewskazanie takiego interesu sugeruje, że Wnioskodawca ma w uzyskaniu informacji interes prywatny, a nie publiczny.

Na marginesie wypada zauważyć, że powyższe pozostaje zgodne z uzasadnieniem wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 roku (sygn. I OSK 402/11) LEX nr 1082749. W uzasadnieniu wskazano: *Artykuł 3 ustawy wskazuje na konieczność istnienia pozytywnej przesłanki w postaci szczególnie istotnego interesu publicznego niezbędnej dla uzyskania informacji publicznej przetworzonej. Przepis nie wskazuje na kim przede wszystkim spoczywa obowiązek wykazania, że przesłanka ta występuje. Jest jednak oczywiste, że w pierwszej kolejności to wnioskodawca powinien udowodnić, że domaga się realizacji istniejącego a nie hipotetycznego uprawnienia.*

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 127 § 3 Kpa w zw. z art. 16 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).